

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A. Z.**, nar....., státní příslušnost t.č. bytem, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že dne 15.1.2013 podal v ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany dle § 10 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, jímž bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeno. Dne 18.2.2013 mu bylo doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2013, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f), zákona o azylu. Toto rozhodnutí žalobce napadal žalobou, když má za to, že správní orgán v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany porušil § 3 správního řádu, neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nevedl azylové řízení tak, aby posílil důvěru žalobce ve správnost jeho rozhodování a napadené rozhodnutí považuje za nepřesvědčivé, § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, kdy žalovaný nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce nepřesvědčilo o jeho správnosti a správnosti postupu správního orgánu a žalovaný se v něm nevypořádal se všemi provedenými důkazy. Ve vztahu k právnímu stavu tvrdí, že se správní orgán dopustil nesprávné právní kvalifikace zahrnující pochybení při aplikaci § 16 odst. 1 písm. f) zákona

o azylu. Je přesvědčen o tom, že skutkový stav věci neodůvodňoval použití předmětného ustanovení. Správní orgán zjištěný skutkový stav dle žalobce nesprávně právně kvalifikoval, pochybil v aplikačním procesu tím, že nepřihlíдел faktickou skutkovou podstatu zákonné skutkové podstatě pronásledování upravené v § 12 zákona o azylu. Žalobce má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení doplňkové ochrany ve smyslu § 14 a) zákona o azylu. Žalobce je přesvědčen o tom, že skutečnosti, které uvedl v průběhu správního řízení, svědčí o pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu. Rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí jeho žádosti o azylu jako zjevně nedůvodné, nemá tedy oporu ve skutkovém stavu věci.

Správní orgán je povinen rozhodnout o tom, zda v případě žalobce není na místě použití imperativního pravidla non – refoulement. Dle čl. 10 Ústavy ČR, podle nějž „...*Vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterýchž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je ČR vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva...*“. ČR je ve smyslu předmětného ustanovení vázána mimo jiné i Úmluvou o právním postavení uprchlíků, publikovanou ve sbírce zákonů pod č. 208/1993 Sb., (dále jen Úmluva), která má tedy v případě odlišné dikce vnitrostátního právního předpisu aplikační přednost. Ve smyslu této Úmluvy se správní orgán měl zabývat otázkou zákazu navracení (refoulement) tzn. jestli by byl ohrožen člověk po návratu do své země na životě nebo svobodě, neboť dle čl. 33 odst. 1 Úmluvy: „*Žádný smluvní stát nevyhostí jakýmkoliv způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranice země, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení*“. Tuto otázku je povinen zkoumat obligatorně vždy a za každých okolností. Žalobce má za to, že postup, kdy správní orgán rozhodující v první instanci o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR tuto posoudil jako zjevně nedůvodnou dle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a nezabýval se rozhodnutím o udělení doplňkové ochrany podle § 14 a) téhož zákona, příp. uplatněním principu non – refoulement, jak je formulován v Úmluvě, lze považovat za nezákonný.

Ochrana osob poskytovaná vnitrostátními orgány není v... dostatečná. Jak uvedl žalobce v pohovoru, má velké obavy ze svého návratu, neboť má důvody se domnívat, že mu v zemi původu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy nebo pronásledování. Tyto jeho obavy pramení z jednání rodiny jeho bývalé partnerky. Mnohokrát mu bylo vyhrožováno a žalobce je přesvědčen o tom, že mu v hrozí újma na zdraví či životě. Pokud by se vrátil domů, musel by čelit dalším výhrůžkám a z nich plynoucím obavám o své zdraví a život. Policie, ani jiné státní orgány nejsou dle žalobce schopny zabezpečit mu ochranu před výše zmíněnými osobami. Nedomnívá se ani, že by dokázal najít účinnou ochranu v jiných částech země.

Za pronásledování se pro účely zákona o azylu dle jeho ust. § 2 odst. 8 a 9 považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu. Nositeli pronásledování tak nemusí být nutně přímo složky státní moci, ale i soukromé

osoby, skupiny osob či nelegální struktury za podmínky, že jejich jednání nese znaky pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu a vztah státní moci k jednání těchto osob je výše popsaného charakteru. Důvody, které objasnil v průběhu správního řízení, jsou subsumovatelné pod skutkovou podstatu pronásledování ve smyslu ust § 12 zákona o azylu.

Žalobce se domnívá, že si správní orgán neopatřil řádné podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění neobsahuje objektivní hodnotící úvahu ohledně jeho situace v případě nuceného návratu do V průběhu správního řízení žalobce objasnil, že mu v zemi původu hrozí nebezpečí ze strany osob, které mu v minulosti vyhrožovaly. Žalovaný se proto měl zabývat otázkou, zda mu v případě návratu do z těchto důvodů nehrozí jednání popsané jako pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, nebo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14 a) zákona o azylu.

Pokud jde o další konkrétní skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí, že skutečnosti jím uváděné jsou podřaditelné ust. § 12, potažmo § 14 a) zákona o azylu, odkázal na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, protokol o pohovoru, který s ním byl proveden a ostatní spisový materiál, který se vztahuje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, a který má k dispozici žalovaný. Žalobce se domnívá, že v jeho případě je rovněž ke zvážení, zda nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Českou republiku považuje za svůj domov, cítí se tu v bezpečí. Z výše uvedených důvodů považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhoval, aby soud rozhodl tak, že rozhodnutí vydané Ministerstvem vnitra ČR dne 13.2.2013 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby, když uvedl, že má po provedeném řízení jednoznačně za prokázané, že jmenovaný neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by ve vlasti mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu. V případě žalobce se jedná již o třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Jeho obavy pramení z jednání rodinných příslušníků jeho bývalé přítelkyně. Ač v současném řízení uvedl, že to byl on, kdo se s přítelkyní rozešel a její bratr mu teď vyhrožuje, v pohovoru konaném dne 14.1.2009 naopak uvedl, že přítelkyně opustila jeho.

Z výpovědi žalobce je zřejmé, že jím popisované jednání rodiny jeho bývalé přítelkyně nedosáhlo takového charakteru, intenzity ani opakovanosti, aby jej bylo možno označit za pronásledování ve smyslu zákona o azylu, případně, aby v něm bylo schopno vyvolat opodstatněné obavy z pronásledování. Jmenovaný se s bratrem své bývalé přítelkyně, případně jeho kamarády, nedostal do žádného bližšího kontaktu a je rovněž zcela zřejmé, že motivem jejich jednání nebyl žádný z azylově relevantních důvodů. O neopodstatněnosti obav žalobce svědčí dle názoru žalovaného i fakt, že v ... bydlel s rodiči, u kterých žije i jeho syn, kterého má se svou bývalou přítelkyní. Pokud by rodina žalobcovi bývalé přítelkyně měla opravdu takový zájem o osobu jmenovaného, měla jistě možnost s ohledem na uvedené ho vyhledat. Za nedůvodnou považuje žalovaný námitku porušení zásady non – refoulement. Aby bylo možno tuto zásadu vztáhnout na žalobce, musel by být uprchlíkem ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. V daném případě však bylo zjištěno, že jmenovaný takovou osobou v žádném případě není.

Žalovaný má za to, že podaná žaloba nijak nezpochybňuje správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán má za to, že náležitě posoudil skutkový stav věci, neshledal však důvodnost aplikace jiného ustanovení než ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

15.1.2013 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR a v ní uvedl, že je státním příslušníkem ..., ...národnosti, vyznává Je svobodný, dosáhl středoškolského vzdělání. V ...se živil jako řidič a farmář, v ČR pracoval jako pomocný kuchař. Nikdy nebyl ani není členem žádné politické strany ani jiné organizace. V lednu až březnu roku 2012 byl za ilegální pobyt na území ČR zadržován a vyhoštěn do Žalobce má jednoho syna, tento syn jakož i rodiče žalobce žijí v ..., sestra žalobce ve ..., v ČR pobývá jeho druhá sestra, synovec a družka. Z ... odjel žalobce ilegálně automobilem 6.1.2013, protože měl problémy s bývalou družkou, s níž má v ... dítě. Její rodina žalobci vyhrožovala. Žalobcova sestra se vdala za Když se to rodina bývalé družky dozvěděla, rozčílili se. Dle slov žalobce jsou trochu fanaticové. Uvedl, že důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné, jako v žádosti minulé, situace s rodinou jeho bývalé družky v ... se zhoršila, jeho syna v ... nyní vychovávají jeho rodiče, rodiče jeho družky však rodičům žalobce vyhrožují a také žalobci, že pokud se vrátí, zabijí ho. Nechtějí syna žalobce přijmout, protože má žalobcovu krev. Kdyby žalobci v od rodiny bývalé družky nehrozilo nebezpečí, vrátil by se tam, aby mohl vychovávat svého syna. Další důvod je ten, že v ČR žil s přítelkyní, ta otěhotněla, ale už spolu nežijí. Žalobce má informace, že také již porodila, kontakt na ni ale nemá. Chtěl by požádat však o testy otcovství a pokud je dítě jeho, chtěl by se o něj starat. Známost s přítelkyní udržoval od března 2010 do února 2011 a pak se rozešli. O mezinárodní ochranu žádá proto, že se nechce vrátit do ... a pobyt v ČR mu nepovolí. ČR je jeho cílovým státem, chce zde zůstat a založit si novou rodinu. Svůj zdravotní stav označil za dobrý a ve vlastnoručně psaném prohlášení uvedl, že o azylu žádá, protože mu v ... vyhrožovali a měl strach.

V rámci správního řízení, jak bylo zjištěno ze správního spisu, byl s žalobcem proveden pohovor 23.1.2013, byl na žádost žalobce veden v albánském jazyce za přítomnosti kvalifikovaného tlumočníka. Sdělil, že vlast opustil 6.1.2013 v automobilu ... Jel se třemi spolucestujícími, řidičem a jeho spolupracovníkem. Celkem jich cestovalo 6. Auto mělo záclony, nic během cesty neviděli, místo v něm bylo skryté. Cestou zastavovali jen na osobní potřebu a cigaretu, bylo to mimo města, na obou stranách silnice byly hory. Jak překračovali státní hranice, neví, nic neviděl, měl jen příkaz se nehýbat. Během cesty měl u sebe občanský průkaz a řidičský průkaz. Cestovní doklad nemá. Starý pas dočasné správy OSN, kterému prošla v roce 2009 doba platnosti, má u sebe žena, s níž měl mít žalobce svatbu. Za sňatek chtěla žena po žadateli odměnu 250.000,-Kč. V ČR žije jeho sestra, která je žadatelkou o mezinárodní ochranu a švagr. Na pravou míru uvedl tvrzení ve své žádosti, podle něhož má v ČR přítelkyni, s níž se chtějí vzít. Ve skutečnosti je to jen kamarádka a brát se nechtějí. V ČR žije bývalá přítelkyně, s níž žadatel žil po dobu, kterou uváděl. Dva nebo tři týdny po rozchodu se žadatel dozvěděl o jejím těhotenství a domnívá se, že je otcem narozeného dítěte. Nemůže to však dokázat, dokud nebude mít výsledky testů DNA. Od rozchodu s bývalou přítelkyní hovořil pouze jednou, telefonicky, tehdy mu oznámila, že je těhotná. Sousedům a kamarádkám sdělila, že žalobce je otcem očekávaného dítěte. V kontaktu s ní ani dítětem však není. Varovala ho, že zavolá policii, pokud se přiblíží k jejímu bytu. Během svého pobytu v ČR žalobce pracoval v pizzerii nebo v bistru. V březnu 2012 se vrátil do ...

Zpočátku bylo vše v pořádku, protože nikdo nevěděl, že v... je. Pak se to dozvěděli rodinní příslušníci bývalé přítelkyně. Od kamarádů slyšel, že se ptali, kde ho najdou, aby jej zbili. Sledovali jej ve městě. Bratr bývalé přítelkyně a jeho dva kamarádi ho pronásledovali. Jeden z nich měl basebalovou pálku, šli směrem k žadateli, který se dal na útěk, když je viděl. Nasedl do taxíku a odjel domů. K události došlo některé červnové odpoledne v hlavním parku ve městě ... v roce 2012. Předtím ani potom žalobce moc nechodil ven, protože měl strach. Dozvěděli se o něm od jeho syna. Když s ním byla jeho matka někdy na návštěvě, řekl syn, že tatínek je tady. Za měsíc s bratrem bývalé přítelkyně znovu sešel, tenkrát mu bratr nadával a honil jej. Co po něm konkrétně bratr bývalé přítelkyně chtěl, tak k tomu žalobce sdělil, že měly být spory, protože se rozešel s jeho sestrou, za což ho teď její bratr nenávidí. Taková je dle žalobce ... mentalita. Obrátil se na policii, kde mu sdělili, že jsou schopni věc vyšetřovat, pokud by se stalo něco konkrétního. Žalobce uvedl, že policejní orgány v ... jsou zkorumpovány a rodina bývalé přítelkyně má někoho na Krajském soude ve městě Po návratu do ... v březnu 2012 bydlel ve společném bytě s rodiči, většinu času trávil doma, hrával si se synem na dvorku. Pokud měl soused auto, vyjeli si mimo město. S matkou svého dítěte, tedy bývalou přítelkyní v žadatel není vůbec v kontaktu. Syna pak vychovávají jeho rodiče na základě rozhodnutí soudu. Matka dítěte u soudu uvedla, že syn bude žít u rodiny žalobce kvůli ekonomickým důvodům. Její rodina také dítě nepovažuje za svou krev, takže ho ani nechťejí. Dítě k bývalé přítelkyni vodí žalobcova matka. Dotyčný opustil svou vlast kvůli bezpečnosti a dále proto, že mu rodina matky jeho dítěte sdělila, že jej nenechají na pokoji, dokud budou živí. O mezinárodní ochranu žádá proto, že chce žít v ČR, kde má sestru a kde je daleko od svých problémů v Je tu jiná mentalita a on tu má druhý domov. Příčinou všech žalobcových potíží je skutečnost, že se rozešel s matkou svého dítěte. Perzekuci ze strany rodiny bývalé přítelkyně uváděl i v předešlých žádostech. Mimo to v nich také uváděl, že problémy měl kvůli tomu, že sestřin manžel byl srbské národnosti. Jinde než ve městě ... žít nemůže, protože tam má domov a dům. Kromě toho je malé, všude by ho mohli příbuzní bývalé přítelkyně najít. Dále uvedl ke svým rodičům, že tito žádné problémy nemají. V případě návratu se obává, že by ho mohli i zabít.

Ze správního spisu pak bylo zjištěno, že žalobce požádal poprvé o udělení mezinárodní ochrany 8.1.2009. Důvodem žádosti byly problémy se spoluobčany zapříčiněné poměrem jeho sestry s mužem srbské národnosti v předválečném ...a narozením dítěte z tohoto vztahu. Bylo zjištěno, že rozhodnutím žalovaného z 8.10.2010 nebyla žadateli žádná forma mezinárodní ochrany udělena. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil, podal žalobu ke krajskému soudu, který svým rozsudkem č.j. 16Az 11/2010 – 36 ze dne 22.6.2011 (právní moc rozsudku 24.6.2011) žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku žalobce podal kasační stížnost k NSS, který 27.10.2011 svým rozhodnutím č.j. 1Az 15/2011 – 65 kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítl, když rozhodnutí nabylo právní moci 7.12.2011.

Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, jak vyplývá ze správního spisu, žalobce podal 15.2.2012. Jako důvod žádosti uvedl, že si chce tímto krokem zajistit legalizaci pobytu na území ČR, aby se nemusel vrátit do ..., kde se obává jednání rodiny své bývalé přítelkyně, protože žalobcova sestra měla dítě se srbským občanem. 17.2.2012 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu pro nepřijatelnost žádostí, když rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.3.2012.

Podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí žádné

skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu.

Podle ust. § 12 a) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.

Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Soud konstatuje, že ze správního spisu, zejména s žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z protokolu o pohovoru, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, že žalobce by ve své vlasti mohl být pronásledován z důvodů azylově významných uvedených v § 12 písm. a) nebo b) zákona o azylu. Z toho, co uvedl samotný žalobce, vyplynulo, že příčinou jeho potíží v ... byl rozchod s bývalou přítelkyní, která je matkou jeho dítěte. Žalobci měl vyhrožovat ve dvou případech bratr bývalé přítelkyně, v prvním případě měl žalobci vyhrožovat bratr jeho přítelkyně společně se dvěma kamarády, když jeden z kamarádů bratra bývalé přítelkyně měl mít u sebe basebalovou pálku. Žalobce zareagoval tak, že když je spatřil, utekl. Asi za měsíc se setkal žalobce s bratrem své bývalé přítelkyně v parku, kde mu bratr jeho přítelkyně opět nadával a žalobce před ním znovu utekl. Věc nahlásil na policii, policie mu však sdělila, že se věci bude zabývat, pokud se něco konkrétního stane.

Soud uvádí, že nebylo prokázáno, že žalobce by byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod ani že by žalobce měl mít odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Nic takového se v daném případě nestalo, a ani orgány policie neodmítly žalobci ochranu, tedy se případem zabývat, za situace, že by nějaký konkrétní problém nastal.

V případě žalobce, však tento sám uvádí, že po návratu do ... v březnu roku 2012, do 6.1.2013, kdy .. opět opustil, se pouze ve dvou případech za celého třičtvrtě roku setkal s bratrem bývalé přítelkyně, který mu nadával a v jednom z těchto dvou případů ho potkal se dvěma kamarády, jeden měl u sebe basebalovou pálku, žalobce však nikdo fyzicky nenapadl a žalobce před bratrem bývalé přítelkyně a jeho kamarády utekl.

V daném případě se tedy nemůže jednat o žádné dlouhodobé nebo intenzivnější slovní vyhrožování, když za celou dobu, co žalobce pobýval v ..., se pouze 2x s bratrem bývalé přítelkyně setkal a tento mu nadával.

S nikým jiným z rodiny bývalé přítelkyně, alespoň jak sám žalobce uvedl, se tento za celého tříčtvrtě roku nesetkal, ani mu nikdo jiný nevyhrožoval, ať slovně nebo fyzicky, soud proto tvrzení žalobce pokládá vysloveně za tvrzení účelové, když uvádí, že příčinou tohoto je skutečnost, že se se svou bývalou přítelkyní, matkou svého dítěte, rozešel.

Když však podával žalobce předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany, vysloveně sám uvedl, že to byla jeho přítelkyně, matka jeho dítěte, kdo se s ním rozešel.

O rozchodu mezi ním a bývalou přítelkyní, matkou svého dítěte, žalobce tedy v žádostech, když tato je již třetí, uváděl rozdílné skutečnosti, jednou tvrdí, že se s ním rozešla jeho přítelkyně v ..., podruhé, že jí opustil on sám. Soud má za to, že pokud žalobce vypovídá v tak zásadní věci rozdílně, a navíc, když s bratrem bývalé přítelkyně se v ... viděl za tříčtvrtě roku pouze 2x, že nemůže jít o nějaké dlouhodobé ani intenzivní pronásledování a vyhrožování. Jeho tvrzení je ryze účelové a žalobce svou žádostí o mezinárodní ochranu se snaží zlegalizovat pobyt na území ČR, neboť sám uvádí, že se do... vrátit nechce, chce žít v ČR a ví, že pobyt v ČR mu nepovolí.

V případě žalobce má tedy soud za jednoznačně prokázané, že v jeho případě nebyly splněny podmínky ust. § 12 písm. a) nebo b) zákona o azylu.

Podle § 14 a) zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle § 14 a) odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

V případě žalobce nebylo prokázáno, že by měl mít žalobce nějaké důvodné obavy při návratu do ..., neboť kromě toho, že během tříčtvrtě roku mu 2x slovně vyhrožoval (nadával) bratr jeho bývalé přítelkyně, která je matkou dítěte žalobce, nic jiného se na území ... neodehrálo, žalobce žádný konflikt se státními orgány ani soukromými osobami neměl, státní orgány (policie), na niž se obrátil proto, že mu bratr jeho bývalé přítelkyně vyhrožoval, mu pomoc neodmítla, pouze nadávky ze strany bratra bývalé přítelkyně se jí jevily nedůvodné pro

jakýkoliv zásach ze strany policie. Dále bylo prokázáno, že na území ... žalobci nehrozí uložení nebo vykonání trestu smrti ani mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žalobce, ani vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu nebo pokud by vycestování žalobce bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

Nic takového žalobci nehrozí a soud znovu zdůrazňuje, že ze všeho, co žalobce v průběhu této žádosti i předchozích žádostí o mezinárodní ochranu uvedl, se jeví soudu jako jednoznačné, že žalobci jde o to, aby byl jeho pobyt na území ČR legalizován, neboť do ... se vrátit nechce.

Žalobce pak namítal, zda v jeho případě by na něho nebylo možno vztáhnout ust. § 14 – humanitární azyl, když z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

Soud má za to, že v případě žalobce zde nejsou žádné důvody pro hodné zvláštního zřetele, aby mohl být udělen azyl z humanitárního důvodu, neboť žalobce o svém zdravotním stavu uvedl, že je zdravý, tedy žádnými vážnými zdravotními problémy netrpí, kdy právě vážný zdravotní stav žalobce by mohl být důvod pro udělení humanitárního azylu, nebo že by se vracel do míst postiženého významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory.

Soud dospěl k závěru, že žaloba žalobce tedy důvodná není a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl, když rozhodnutí žalovaného, kdy tento rozhodl žádost žalobce zamítnout jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, pokládá za správnou.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, který ve věci měl úspěch, tomu žádné náklady kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. října 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně